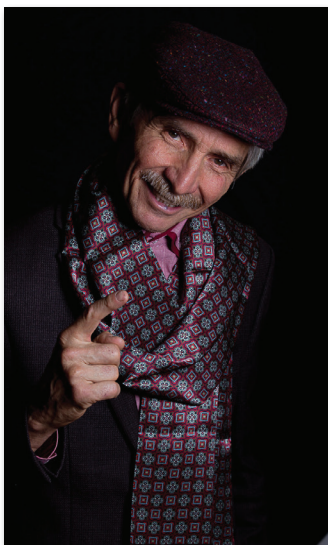

1964 - 2024

ŽELEZIAR

60 neopakovateľných rokov súboru Železiar

Všetci, ktorí sme v súbore máme radi folklór. Je to platforma, na ktorej sa stretávajú veľmi rôznorodí ľudia, výzorom, postavou, povahou, vzdelaním, umeleckými schopnosťami,...

Zjednocuje nás folklór, naše tradície, ale hlavne náš vzťah k hudbe, spevu a tancu.

Naša práca, to je predovšetkým uvádzanie folklóru na javisko. Vždy sme sa snažili prinášať divákovi scénické útvary majúce dušu, hovoriace jazykom, ktorému budú všetci rozumieť, v tvaroch, ktoré budú oslovovať súčasníka, a ktoré budú ukazovať čo najviac z toho veľkého bohatstva, čo nám po predkoch ostalo.

Súbor patrí medzi tie tímy, ktorým sa táto práca po dlhé roky darí. Myslím si, že naše snaženie bolo a je veľmi plodné. Mnohé naše aktivity a snaženia reprezentujú vyššie schopnosti kolektívu.

Základom je každodenná poctivá práca, za ktorou stoja pedagógovia, vedúci jednotlivých zložiek a najmä tanečníci, speváci a hudobníci. Najviac si odskáču (v dobrom slova zmysle) tanečníci. Popri štúdiu alebo zamestnaní sa stretávajú v súbore tri aj štyri- krát do týždňa. Vhodne ich dopĺňajú speváčky, ktoré aj keď menej často, ale o to intenzívnejšie podporujú spoločné diela. Hudobníci môžu využívať svoje schopnosti v iných sférach, s inými možnosťami odmiern, ale oni sú s nami a pohotovo hrajú k novým tancom a piesňam.

Naša terajšia podoba sa formovala desiatky rokov a je poznačená tvorivou a mimoriadne obetavou prácou všetkých členov súboru. Prežili sme toho veľa. Nebolo všetko iba dobré, ale vždy pomohla obetavosť, trpezlivosť členov súboru a schopnosť kolektívu spojiť sily a vykročiť vpred.

Jedným z dominantných znakov súboru je schopnosť prinášať nové programy, ktoré sú vždy pre diváka pútavé a autorsky jedinečné. Verím, že takou bude aj premiéra nášho jubilejného programu.

Vlado Urban

Umelecký vedúci a choreograf FS Železiar

Vedenie súboru

Umelecký vedúci a choreograf: Vladimír Urban

Asistentka choreografa a pedagogička tanca: Alena Kmecová Škodyová

Vedúci hudby: Filip Žiga

Vedúca ženskej speváckej skupiny: Andrea Rendošová

Vedúci tanečných zložiek: Monika Rapavá, Pavol Durec

Organizačná vedúca: Lýdia Vargová

Krojárka: Zuzana Sitárová

Tanečnice: Anna Dzugasová, Lenka Fedáková, Patrícia Gabryšová, Klára Geletková, Ivana Hajdušeková, Zuzana Hrunková, Monika Jenčušová, Katarína Kačmariková, Ema Liščinská, Juliana Melkusová, Lucia Michaleková, Katarína Mikitová, Lenka Nemčíková, Dominika Némethová, Tamara Pribulová, Monika Rapavá, Tamara Slivková, Teresa Sisáková, Sára Szathmáryová, Ema Uličná

Tanečníci: Jozef Ďurkovič, Maroš Majerník, Adam Martoník, Patrik Guľa, Martin Hnát, Jakub Harvan, Martin Šimunský, Daniel Vangor, Daniel Ungvarský, Durec Pavol, Juraj Radoczi, Rudolf Boczek, Peter Šonka, Martin Michálek

Speváčky: Andrea Rendošová, Michaela Bratrúrová, Barbora Fecková, Katarína Kmecová, Dana Gašparová, Emília Beneová, Ivana Mingáčová, Nikola Gánovský, Simona Tyčová, Ludmila Tobiášová

Ludová hudba: Filip Žiga, Jakub Ferenčák, Filip Kurilla, Michal Dzurilla, Margaréta Hercová, Marek Ščurka

BÝVALÍ ČLENOVIA:

Tanečnice: Lenka Liščinská, Lenka Tóthová (rod. Harvanová), Petra Smatanová (rod. Mižerová), Adriana Miškovičová (rod. Molnárová), Andrea Zárembová (rod. Takáčová), Petra Kormošová (rod. Pinková), Martina Buchtová (rod. Molnárová), Lucia Bosáková (rod. Perunová), Alexandra Benejová (rod. Repiková), Antónia Humeníková (rod. Verebová), Nikola Gánovská, Valika Oroszová (rod. Uhrinová), Tamara Kriváková, Timea Tandlichová, Barbora Boglarská, Martina Bérešová (rod. Kesterová), Hana Miklošová, Lucia Fazekáš (rod. Birnsteinová), Žofia Mrázová (rod. Šuleková), Martina Telepunová (rod. Huňadyová)

Tanečníci: Martin Záremba, Ján Rusnák, Milan Tóth, Tomáš Jarčuška, Martin Telepun, Ivan Geroč, Rasťo Šimko, Vlastimil Kormoš, Ladislav Michalov, Ladislav Pástor, Lukáš Borovský, Štefan Mráz, Jozef Mikloš, Samuel Geletka, Marek Majerník, Jakub Trebuňák, Igor Wawrek, Maroš Kováč, Peter Harčarik

Rozjarené nevesty: Betka Zachariášová (rod. Takačová), Dada Štefanková (rod. Feješová), Danka Martinčeková (rod. Kianicová), Marika Krištofová (rod. Molnárová), Katka Vargová (rod. Angelovičová), Jarka Havrilová (rod. Lovasová)

1964 - 2024

ŽELEZIAR

ňit takoho
prekrasnoho

4. 5. 2024 - Národné divadlo Košice

11:30, 14:30, 17:00

Ňit takoho prekrasnoho

Scenár programu k 60. výročiu FS Železiar

Co bulo, še zbulo aľe coška ostalo

*Ňit takoho prekrasnoho jag život u mladosci
Kedz še špiva i tancuje zo šerca i z radosci*

1. TANCE Z KOŠICKEJ OKOLICI

Košický verbunk, Karička, Do šaflika r. 1993

2. TANCE ZO ŠARIŠA

Rozjareni nevesti r. 1992

3. REZGEĽ

Čardáš po Myslavski r. 1994

Našlo še pod Vihorľetom

*Šadzi dze ľudze žili ňebulo takoho,
že bi še zo špivanku , abo z tancom ňezabavili,
pre radosc, pre krasu i poceneše zo života,
a tak bulo i u švece pod Vihorľetom.*

1. KEDZ PAROBCI DOBREJ DZEKI

2. RUSADELNA ŇEDZEĽA

3. PAROBCI PRI HUDAKOCH

*Zamutovčaňe, Parobci šicki jak jeden
i každi po svojim)*

4. KARIČKA ABO KEDZ DZIVKI TANCUJU

5. ČARDÁŠ POMALI I FRIŠNO

6. NA HAČURA

1964 - 2024

ŽELEZIAR

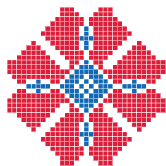

Vešeľe pod Vihorľetom

*Ňit takoho prekrasnoho,
co bi ja pošla za ňoho
Take m sebe hutorela
pokim m ho v tancu nevidzela.*

1. KEDZ DZIVKI SAMI - KARIČKA
2. PAROBCI I DZIVKI PRI HUDAKOCH
3. SVADZBA ABO ŇE
4. CO ŠE ŠPIVA O SVADZBE
5. ŠPIVAČKI, Barbora Fecková a Filip Žiga
6. ODPITOVAŇE PRED SOBAŠOM
7. VEŠELO DO CERKVI, VEŠELO DO SVADZBENOHO DOMU
8. NA SVADZBE

*(Zabava za stolom, SnimaŇe parti, OstatŇi raz Ňvesta s družičkami,
zabava za stolom po druhi raz - vešeli vešeľe, Ňvesta pod čepcom
u Redovim tancu, Svadzba še rozchodzi)*

Námet, scenár, réžia: Vladimír Urban
Choreografia: Vladimír Urban
Hudobné spracovanie: Filip Žiga a členovia
LH Železiar
Vokálna príprava spevackej skupiny a tanečníc
a tanečníkov: Andrea Rendošová
Návrh krojov: Andrea Pitoňáková
Šitie krojov: Eva Valiková
Spolupráca pri výrobe krojov: Katarína Mikitová,
Beáta Jelínková, Zuzka Hrunková, Lucia Mihálová
Zvláštne poďakovanie vedúcej FS Porubjan
Marte Dudrovej
Foto na plagát: Katarína Dzurčaninová
Grafický dizajn: Dávid Gore

Niekoľko úvah o šesťdesiatročnom súbore Železiar

Železiar, košický folklórny súbor, oslavuje svoje 60. výročie s bohatou históriou a vášnivým príbehom. Založený v roku 1964, súbor od svojho začiatku zdôrazňoval autentický ľudový folklór a tradície regiónu. Jeho význam v košickej kultúrnej scéne odvtedy neustále rástol.

Folklórny súbor Železiar sa stal ambasádorom košickej ľudovej kultúry, prezentujúc bohatstvo tradičných tancov, piesní a krojov. Počas šiestich desaťročí prešiel súbor mnohými výzvami, no vždy sa držal svojho poslania uchovávať a šíriť kultúrne dedičstvo.

Jeho výkony na národných a medzinárodných podujatiach vyzdvihli košický folklór na svetovú scénu. Tanečné choreografie a hudobné vystúpenia súboru sú považované za majstrovské diela, ktoré odrážajú hlbokú oddanosť zachovávaniu autenticity ľudového umenia.

Okrem umeleckých úspechov je Železiar známy aj svojou aktívnou účasťou v komunitných a charitatívnych podujatiach. Súbor sa stal srdcom košickej kultúry, spájajúc ľudí rôznych vekových skupín a pozdvihujúc ducha spoločenstva.

Pri príležitosti 60. výročia sa očakáva špeciálna séria podujatí vrátane koncertov, výstav a workshopov, ktoré priblížia históriu, tradície a súčasnú tvorbu súboru. Táto udalosť bude nielen oslavou minulosti, ale aj príležitosťou pripomenúť si dôležitosť ochrany a prenosu kultúrneho dedičstva na budúce generácie.

Folklórny súbor Železiar si zaslúži uznanie a obdiv nielen za svoje umelecké výkony, ale aj za prínos k zachovaniu a obohateniu košickej kultúrnej identity. Jeho 60. výročie je príležitosťou na spoločné pripomenutie si bohatej histórie tohto súboru a jeho neoceniteľného prínosu ku kultúrnej pestrosti Košíc.

Takto by vyzeral text o Železiari, keby sme o článok k pripravovaným oslavám 60. výročia súboru požiadali umelú inteligenciu. (ChatGPT). Môžeme konštatovať, že v tých vetách nie je nič, čo by nebola pravda, no chýba tomu osobný rozmer. A práve takýto rozmer robí každý súbor osobitým, špecifickým, dáva mu vlastnú tvár, ktorú vytvárajú vedúci a interpreti. V Železiari to platí, samozrejme, tiež.

1964 - 2024

ŽELEZIAR

Od roku 1964, kedy sa začala písať história súboru (jeho predchodcom bol spevácky krúžok pôsobiaci od roku 1961 a od 1963 súbor Mladý budovateľ), to boli **Imrich Macko, Ján Sedlák, Julián Mikloš, Alexander Illés**, no aj choreograf **Jozef Janák**, ktorý pozval na konkurz do Železiara mladého **Štefana Mráza**. Ten sa už pod vedením **bratov Meszárosov** stal jedným z najaktívnejších tanečníkov, ale aj osobnosťou, ktorá, prakticky po rozpade súboru v roku 1974, kedy odišlo množstvo osobností, medzi nimi napr. **Emil Jacko, Imrich Meszáros** a ďalší, podržala súbor až do príchodu nového vedúceho, čerstvého absolventa choreografie na Vysokej škole múzických umení, **Pavla Širáka**.

Pod Širákovým vedením začala pre súbor nová etapa. Širák pokračoval v technickej príprave tanečníkov, ktorej základy položili Meszárosovci. Vytvoril tiež celovečerné programy k desiatemu aj pätnástemu výročiu založenia kolektívu. V tom čase sa vyprofilovalo aj niekoľko výrazných interpretačných osobností, ako napr. speváci **Hruška, Hrušovský, Bučinová** či tanečníci **Mráz, Doman, Buranovský, Mrázová** a ďalší. Výraznú podporu tanečnému repertoáru tvorila, vtedy už známa, ľudová hudba **Bundovcov**, ktorá pôsobila už pred založením súboru.

Ďalšou významnou vedúcou osobnosťou bol **Jozef Bakšay**. Po príchode v roku 1980 začal súbor smerovať výraznejšie k dôslednejšej dramaturgii a k choreografiám, ktoré viac inklinovali k pôvodnému materiálu. V roku 1981 súbor na kvalitatívnych prehrávkach folklórnych súborov, pod jeho vedením, obhájil kategóriu „A“. V roku 1982 postavil Bakšay „Šaffov tanec“ podľa filmového záznamu (65 ročný tanečník z Dlhého Klčova, Juraj Šaffa, bol víťazom Celoslovenskej súťaže sólistov tanečníkov v roku 1972 vo Východnej).

V roku 1985 sa vedenia ujal **Ján Buranovský**, ktorý súbor viedol do roku 1987, do príchodu choreografa **Vladimíra Urbana**.

Všetky osobnosti, ktoré som spomenul - a mnohí ďalší asistenti, pedagógovia, tanečníci, speváci, muzikanti - položili základy súboru **Železiar**, dostali ho do povedomia verejnosti a súbor zaujal miesto medzi najznámejšími kolektívmi podobného typu.

V roku 1987, po príchode Vladimíra Urbana, však **Železiar** začal naberať nový rozmer. Zo žilinského súboru **Stavbár**, kde predtým pôsobil, preniesol do **Železiara** svoj charakteristický pohybový potenciál zložený zo štýlových prvkov tanca a z vlastných pohybových daností. Veľmi verne dokázal preniesť na javisko štýl a atmosféru konkrétneho tanca. A to sa rýchlo začalo prejavovať aj v repertoári súboru, ktorý niekedy pripomína človeku zemepis **Zemplína**, **Šariša**, **Spíša** a **Abova** - tolko názvov regiónov a obcí sa objavuje v jeho tancoch. Zdá sa, že tieto štyri regióny sú pre Urbana nevyčerpatelným zdrojom.

1964 - 2024

ŽELEZIAR

Ak sa pozeráme na územný princíp, musíme spomenúť „choreografické návštevy“, ktorých výsledkom v rokoch 2003 - 2004 boli predovšetkým rómske, no i „gadžovské“ tance z Rumunska a z Maďarska - z okolia Tirgu Mureš, z Csavasú, ale aj olaské z Kendíc, Petrovjan a Komárna. V tomto období si Urban trúfol na celovečerný rómsky program – „Gadží, romale čhavale“ (2003) a trúfalosť sa Železiara v plnej miere vyplatila.

Pri získavaní materiálu vhodného na spracovanie Urban veľa prečítal, preštudoval, počúval. Najlepším zdrojom sú mu však vždy osobné kontakty v dedinách. Stretnutiami z mnohými, najmä staršími ľuďmi veľa získal. Osobnostiam, ktoré sú zdrojom pre jeho tvorbu, ale aj pre vlastné životné postoje dokáže aj v súbore vytvoriť dôstojné miesto, napr. v programe „Šaffov svet“ - inscenácia na počesť 100. výročia narodenia

Juraja Šaffu s folklórnymi súbormi Borievka, Čarnica, Hornád, Jahodná, Omladina a Železiar (2006). Tu stojí za zmienku aj schopnosť Železiara spolupracovať s ďalšími súbormi. Či už v spomínanom programe „Šaffov svet“, ale aj v tvorbe programov akými boli „Abovská svadba“ (2004) či „Šarišské zjavenia tanca“ (2005).

Železiar sa pod Urbanovým vedením púšťal aj do takých aktivít, ktoré by mnohí s folklórom vôbec nespájali. V súbore napríklad spracovával tance „História jednej krajiny“ (1992), „Manuella“ či „Jacksoniáda“ (1996, v spolupráci si skupinou Drišľak). Nebojí sa ísť s folklórom do úplne nefolklórneho prostredia. Naopak - práve tam hľadá spôsob ako vytvoriť vzťah k tradičnej kultúre u ľudí, ktorí tradíciu ako vysokú hodnotu doteraz nepoznali alebo neuznali.

Nemôžeme nespomenúť humor v tvorbe Vlada Urbana. Množstvo pokusov mnohých choreografov zvládnuť túto tému ostalo v „šedom priemere“. Urbanovi sa vo viacerých prípadoch podarilo vystúpiť vysoko nad tento priemer a aj tento prvok sa pre súbor stal charakteristickým.

Folklorný súbor Železiar vyvíja, popri vystúpeniach súboru po celom Slovensku i v zahraničí, aj mnohé aktivity, ktoré majú oveľa širší rozmer ako je produkcia súboru a je zakladateľom a prevádzkovateľom množstva podujatí, občianskych združení, či priamo inštitúcií, ktorých hlavou a tvorivou silou je Vlado Urban. Spomeňme niektoré: strechou takýchto aktivít je **Dom ľudového tanca**, pod ktorého krídlami v minulosti pôsobili či dodnes pôsobia: **Súkromná škola Vladimíra Urbana**, popri Železiari aj súbory **Železiarik**, **Želiezko** či **Jazierko**, **Umelecká a reklamná agentúra Kultobin**, **festival Cassovia Folkfest**, **Košické**

folklórne dni, **Občianske združenie Košické folklórne štúdio**, v rámci ktorého sa konalo množstvo ďalších podujatí, požičovňa krojov, tanečné školy, výchovné koncerty a ďalšie vzdelávacie a zábavné podujatia. A to všetko popri tom, aký je Železiar pod Urbanovým vedením výkonný čo do počtu vytvorených programových čísel a programov v súbore samotnom. Len ťažko by sme hľadali súbor, ktorý by sa počtom vytvorených diel Železiaru vyrovnal.

Doteraz to znie ako zosobnenie kolektívu do osobnosti Vladimíra Urbana, ako jeho glorifikácia. Čiastočne je to oprávnené, no treba povedať, že sám by všetko, čo dodnes predstavuje Železiar, nedosiahol. Predovšetkým je to jeho manželka Tonka, s ktorou zvláda množstvo práce, stojí pri ňom ako oporný múr, no často aj ako recenzent a spolutvorca jeho umeleckých diel a aktivít. A spolu s ňou veľký tím spolupracovníkov. I keď aj v tomto prípade treba vyzdvihnúť Urbanovu

1964 - 2024

ŽELEZIAR

schopnosť obrátiť spolupracovníkov takpovediac „na svoju vieru“. Dokázal napríklad na svoju vieru obrátiť muzikantov, s ktorými spolupracoval. Po nástupe do Železiara dokázal všetkých, a najmä muzikantov Bundovcov presvedčiť, že nie len precízna technická vyspelosť a vysoká štylizácia sú zárukou úspechu, ale aj štýlová interpretácia a príbuznosť k pôvodným hudobným prejavom je nevyhnutná. A ja si viem predstaviť ako ťažko o tom týchto muzikantov presviedčal.

Novšia generácia spolupracovníkov, muzikantov, spevákov, asistentov, pedagógov, krojárok, organizačných vedúcich už prijala Urbanovu cestu. Ľudová hudba pod vedením **Milana Rendoša** s primášom **Ľubom Hudákom** či súčasným **Filipom Žigom**, vedúca speváckej zložky **Andrea Rendošová** a všetci interpreti i organizační a pedagogickí pracovníci (nie som schopný menovať len niekoľkých bez toho, aby to nebol len subjektívny pohľad) sú akýmiisi „pomocnými motormi“, ktoré posúvajú Železiar stále dopredu. Niektoré z týchto „motorov“ sa

už osamostatňujú a šíria folklórnu časť tradičnej ľudovej kultúry aj na iných poliach. Pre všetkých je však Železiar niečo viac ako len miesto, kde trávajú voľný čas. Pekne to vystihol vedúci ľudovej hudby Milan Rendoš pri jednom výročí súboru: „Z pohľadu muzikantov účinkovanie v súbore si vyžaduje hrať sprievodnú hudbu pre tanec a spev. V Železiari som prišiel na to, že hrať tanečníkom súborový repertoár nie je cieľ muzikanta, skôr je to odrazový mostík k hlbšiemu spoznávaniu tradícií. Aby krásu tradičnej ľudovej hudby v jej rôznorodosti mohli vychutnávať diváci, poslucháči i napríklad anonymní tanečníci v tanečných domoch. Železiar je teda zvláštna konštelácia jednotlivcov, ich filozofií a aktivít, ktoré sa vzájomne prelínajú, aby nakoniec priniesli uspokojenie tak divákovi ako aj im samotným.“

V slovenskej histórii folklorizmu viacero mien zažiarilo. Viacerí dostali krídla a vyleteli do výšav. Dost' však bolo takých, ktorým výšky neprospejú a po vzore Daidala sa zrútili a rozbili o zem. S niekoľkými súbormi, a Železiar k nim patrí, to však vôbec nevyzerá na zrútenie. Najmä preto, že ich let vôbec nie je závislý na vosku, ktorý sa môže roztopiť a spôsobiť rozpad krídel. Ich silou je totiž fakt, že koruna sa síce ohrieva až v tých redších vrstvách atmosféry, ale životodarnú silu dostávajú cez pevný kmeň od koreňov, ktoré sú hlboko v zemi. Potrebu pevných koreňov si našťastie všetci, ktorí vplyvajú na rast Železiara uvedomovali a uvedomujú. Všetci, ktorí do jeho života vyryli už šesťdesiat letokruhov. Nie všetky letokruhy sú vyryté v rovnakej hĺbke a rovnakou intenzitou. Treba však povedať, že každý z nich bol dôležitý. Či tie, ktoré vpísali Janák, Meszárosovci, Mráz, Širáč, Buranovský, alebo tie, ktoré vpísali dnešní Urbanovci a spolu s nimi, a pod ich vedením,

muzikanti, tanečníci, výtvarníci, pedagógovia, organizátori i tí, ktorí súbor „krmia“. Výsledkom ich pôsobenia môže byť aj tento príklad.

V sedemdesiatych rokoch 20. storočia sa pre folklórne súbory začal uplatňovať systém súťažných podujatí a jeho súčasťou boli prehrávky folklórnych súborov, ktoré sa konali každé tri roky. Som presvedčený, že v istom období boli obrovským prínosom pre umelecký rast súborov. No mali aj svojich odporcov. A ich argumentom bolo, že súbory sú nútené robiť dva programy - jeden pre porotcov, ktorí oceňujú čistotu materiálu, pôvodnosť, príslušnosť k istej oblasti a podobne - a druhý pre divákov, ktorí si žiadajú atraktivnosť. Osobitne ešte program pre zahraničie, ktoré vyžaduje aj väčšiu pestrosť. Železiar patrila k tým súborom, ktoré nepotrebovali robiť dva programy. Dokázal zaujať diváku verejnú porotu.

V čom to je? Vedenie súboru má cit pre folklór, dokáže získať jeho zaujímavé podoby a dokáže ich zaujímavým spracovať - má nápady a vie ich rozviesť. Súbor má interpretov, ktorí prostredníctvom odborného vedenia nadobudli nielen schopnosť precízne predviesť naučené, ale nadobudli vzťah k tomu čo predvádzajú. A to je niekedy ešte dôležitejšie. Programy súboru tak dostali výraz, vnútornú osobitosť - programy dostali dušu.

Dnes je Železiar súborom pevne zaradeným medzi elitu v tejto oblasti. Patrí medzi tie súbory, o ktorých sa hovorí: „na ich vystúpenie sa oplatí ísť“. Meno Železiar má autoritu, ktorá je opretá o dlhodobé postavenie na špičke a s tým súvisiace úspechy, ktoré ho stále držia v popredí. Autoritu si budoval aj dodržiavaním zásady, ktorá stála nad všetkými: úcta k ľudovým tradíciám, kvalitná scénická prezentácia ľudového umenia a tomu podriadená tvorba aj interpretácia.

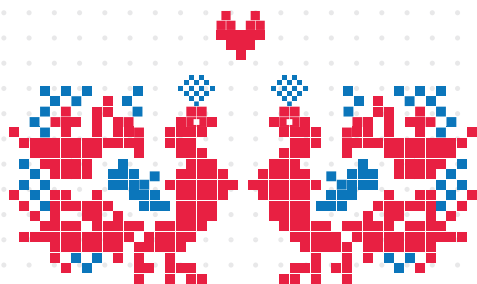
Vladimír Kysel
bývalý riaditeľ Centra pre tradičnú
ľudovú kultúru
2024

1964 - 2024

ŽELEZIAR

ŽELEZIAR

1964 **60** 2024

22. 4. - 22. 5. 2024 - OC Galéria

❖ **výstava „Neopakovateľných 60 rokov“** ❖

3. 5. 2024 - Divadlo Grand Košice

❖ **„Na ostatní raz“ 19:00** ❖

4. 5. 2024 - Národné divadlo Košice

❖ **„Ňit takoho prekrasneho“ 11:30, 14:30 a 17:00** ❖

60

1964 - 2024

ŽELEZIAR

Podujatie sa koná pod záštitou predsedu Košického samosprávneho kraja Ing. Rastislava Trnku
a primátora mesta Košice Ing. Jaroslava Polačka.

tento projekt finančne podporil

u. fond
na podporu
umenia

generálny reklamný partner

IZOLPLAST

Ing. Štefan Mráz

Ing. Štefan Šulek

Zostavila: Lýdia Vargová, Vydal: Košické folklórne štúdio, o.z.

Tlač: BEKI Design, s.r.o., Grafická úprava: Dávid Gore

Foto: archív súboru, Maroš Majerník, Dávid Gore

Náklad: 1500 ks, 2024